

Jeg siger med Forsæt blot Noget af den; thi ligeoverfor en Sal som denne vil dog Solennitetsalen forblive nødt til at holde sig i en beskedne Afstand.

N. Jensen: Jeg skal ikke indlade mig paa det delicate Spørgsmaal om Universitetsforsalens Udmykning; den ærede Minister har i sit Foredrag erklæret, at de, der ikke havde den samme Mening som han, ikke havde Forstand paa de Ting, og jeg troer, det er et saa skarpsindigt og kraftigt Argument for den ærede Ministers Mening, at det ikke let vil lade sig røkke — jeg kan altsaa betragte denne Sag som endt. Der er derimod eet Punkt angaaende Universitetet, som tidligere har været bragt paa Bane her i Thinget, og som jeg kunde ønske at høre det ærede Udvalgs Mening om, det er nemlig det Privilegium til at udgive Almanakken, som er givet Universitetet. Jeg behøver ikke her at udvikle det Duffelige i at see dette Privilegium ophævet, men det vilde være mig kjær at høre Udvalgets Mening om, af hvad Grund det ikke har gjort nogen Indstilling i den Henseende.

Bahl: Jeg vil kun med Hensyn til hvad den ærede Rigsbogsmand for Mariager udtalte angaaende mit Forhold til et Skrift, jeg har oversat i denne Tid, erklære, at dette Skrifts Indhold vedkjender jeg mig fuldkommen, og jeg troer, at jeg har handlet i mit Fædrelands Interesse ved at oversætte det.

N. Sage: Maa jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg aldrig har betvivlet det ærede Medlems Fædrelandskjærlighed, men jeg har dristet mig til at betvivle, at han har valgt den rette Vej til at vise den.

Ordføreren: Jeg skal ikke forfølge Spørgsmaalet om Solennitetsalen videre, men da det jo dog maa erkjendes at være af Betydning og rigtigt at overveie Spørgsmaal, der

angaae en saa betydelig Udgift, ogie, inden der tages Beslutning, saa skal jeg med Hensyn til at flere Medlemmer her have fremdraget Betsfeligheden ved at kunne høre i Salen bemærke, at denne Betsfelighed er Universitetets Bestyrelse, og navnlig den Commission, som har haft med dette Arbejde at gjøre, fuldt bekendt, og den har, det formoder jeg ivertmindste, antaget, at Grunden dertil hverken laae i Talerstolens Plads eller i Egenstaber hos de Talende, men i Bygningen; jeg skal nemlig opløse, at det isølge de foresiggende Afstykker har været taget under Overveielse, om der ikke kunde være Anledning til at sænke Loftet, saaledes at Salen derved fik andre Dimensioner, men man har opgivet det, fordi den Kunstner, som har givet Planerne til disse Arbejder, erklærede sig imod at forstyrre Dimensionerne ved en saadan Sænkning af Loftet. Med Hensyn til Almanakprivilegiet skal jeg kun svare det ærede Medlem, at der ikke har foreligget nogen Opfordring for Udvalget til at tage under nærmere Overveielse, hvorledes det kunde være at afløse. Saavidt jeg mindes, var dette Spørgsmaal paa Bane ijsor, uden at der opnaaedes noget Resultat deraf.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal paa ingen Maade gjøre Paastand paa, at min Opfattelse med Hensyn til Dekorationen af Forsalen er den rigtige — jeg troer det; men jeg er fuldt berettiget til at fremføre den, naar en agtet Kunstner behandles paa den Maade, som skeet er ved Bedømmelsen af dette Arbejde; dermed skal jeg paa ingen Maade benegte Bedkommendes Ret til en saadan Bedømmelse. Jeg maa oprigtigt tilstaae, at naar den ærede Taler, som fældte en saa haard Dom, og som ikke kunde finde strenge, haarde og hjærve Udtryk nok for at udtrykke sin Mening, saae en Insinuation i, at jeg ved at omtale disse hans Ytringer berørte Utalemmelighed, da undrer det mig.